

Det af Udvalget udarbejdede Lovudkast har ligesom de tidligere Love Gyldighed for Færøerne.

De særlige færøske Forhold har selvsagt nødvendiggjort, at Lovens Bestemmelser gennemføres paa Færøerne med visse Modifikationer. Kontrollen med Indførselens Regulering kan ikke finde Sted paa samme Maade som i det øvrige Kongerige, og det har derfor været nødvendigt at tilrettelægge en Praksis, hvorefter Føroya Banki efter nærmere af Danmarks Nationalbank angivne Retningslinier fører Indseende med, at der kun udleveres fremmed Valuta til Betaling af saadan Vareindførsel, som maa anses for nødvendig og rimelig.

Udvalget mener, at det ogsaa i øvrigt vil være rigtigt at tilvejebringe Hjemmel for at kunne tage saadanne Hensyn til særlige færøske Interesser, som Forholdene gør paakrævede, og i Overensstemmelse hermed foreslaar man i Lovudkastet indsat en Bestemmelse om, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan foretage saadanne Afvigelser fra Lovens almindelige Forskrifter, som særlige færøske Forhold maatte tilsiige. I Forbindelse hermed anser Udvalget det for hensigtsmæssigt, — selv om Valutaloven ikke gælder for Grønland — at foreslaa en tilsvarende Dispensationsadgang for Ministeren for Handel, Industri og Søfart, i Tilfælde hvor særlige grønlandske Interesser gør sig gældende, idet Lovens Bestemmelser vil kunne være af Betydning saavel for Indførselen til Grønland som for Udførselen af grønlandske Produkter, der sædvanligt foregaar over Danmark.

I Forbindelse med de af Udvalget foretagne Overvejelser angaaende de særlige færøske og grønlandske Forhold har Udvalget foretaget en Undersøgelse af Samhandelsforholdet mellem Danmark og Island.

Omfanget af Samhandelen mellem Danmark og Island i Aarene under Valutaordningen fremgaar af nedenstaaende Oversigt:

	Indførsel fra Island 1000 Kr.	Udførsel til Island 1000 Kr.	Heraf Genudførsel 1000 Kr.
1931.....	2 263	10 002	3 792
1935.....	3 712	8 473	2 649
1936.....	3 889	5 980	1 684

Ved Betragtningen af Tallene maa det erindres, at Udførselen fra Island til Danmark næsten udelukkende har bestaaet af rent islandske Varer, medens en betydelig Del af den danske Udførsel har været Genudførsel.

De Varer, der kommer i Betragtning som islandske Udførselsobjekter, er hovedsagelig Heste, Tarme, frosset Kød, Uld, Huder og Skind, Tran, Fisk og Fiskeprodukter som Rødfiskemel, Sildemel og Sildeolie, samt Rejer. Med Hensyn til Anvendelsen af Rødfiskemel som Fodermiddel har der ved den danske Stats Foranstaltning været iværksat Fodringsforsøg, hvis Resultater synes at aabne Mulighed for en forøget Anvendelse af dette Fodermiddel.

I Overensstemmelse med de Synspunkter, der er nedlagt i den dansk-islandske Forbundslov, har Udvalget anset det for rimeligt at aabne Mulighed for Tilvejebringelse af saa frie Samhandelsforhold mellem de to Lande som muligt, idet det synes at være naturligt, at de to Forbundslande under de herskende vanskelige Afsætningsforhold søger at lette den indbyrdes Handel. I Overensstemmelse hermed foreslaar Udvalget, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Samraad med Statsministeren, Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri at fravige de i Loven indeholdte Bestemmelser, for saa vidt angaar Samhandelen og Overførsel af Penge og Værdipapirer mellem Island og Danmark.